

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.

สตรีในรัฐสภา : ปี ๒๕๓๘ – ๒๕๖๓

Women in Parliament: 1995 – 2020

การทบทวนพัฒนาการในรอบ ๒๕ ปี แห่งปฏิญญาและแผนปฏิบัติการปักกิ่ง

ข้อมูลสถิติสำคัญ

ระดับโลก – ๒๕ ปี

• ในระยะเวลา ๒๕ ปีที่ผ่านมา ร้อยละของสตรีในรัฐสภาโดยรวมเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าจาก ร้อยละ ๑๑.๓ ในปี ๒๕๓๘ เป็น ร้อยละ ๒๔.๙ ในปี ๒๕๖๓ โดยในสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาเดี่ยว มีสมาชิกรัฐสภาสตรีเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๑.๖ ไปเป็นร้อยละ ๒๔.๙ ขณะที่วุฒิสภาเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๙.๔ ถึง ร้อยละ ๒๔.๖

• ในปี ๒๕๓๘ ยังไม่มีรัฐสภาประเทศใดมีจำนวนสมาชิกรัฐสภาสตรีเป็นครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกรัฐสภาทั้งหมด ขณะที่ในปี ๒๕๖๓ มีรัฐสภาจาก ๔ ประเทศ มีสมาชิกรัฐสภาสตรีคิดเป็นร้อยละ ๕๐ เป็นอย่างน้อยในสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาเดี่ยว และรัฐสภาวันตามีจำนวนสมาชิกรัฐสภาสตรีมากกว่าร้อยละ ๖๐

• ในทุกภูมิภาคยกเว้นยุโรปยังคงมีรัฐสภาจาก ๙ ประเทศที่มีจำนวนสมาชิกรัฐสภาสตรีในสภาผู้แทนราษฎร หรือสภาเดี่ยวน้อยกว่าร้อยละ ๕ ได้แก่ แอฟริกา ๓ ประเทศ ภูมิภาคตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ ๓ ประเทศ ภูมิภาคอเมริกา ๑ ประเทศ และกลุ่มประเทศแอฟริกาตอนใต้ทะเลทรายซาฮารา ๑ ประเทศ ลดลงจากจำนวน ๕๒ สภาในทุกภูมิภาคทั่วโลกในปี ๒๕๓๘

• จากช่วงระยะเวลา ๒๕ ปีที่ผ่านมา ราวندا สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ อันดอร์รา และโปแลนด์ มีอัตราการความก้าวหน้าด้านการเป็นตัวแทนของสตรีในรัฐสภามากที่สุด ด้วยตัวเลขจุดร้อยละ (percentage point) +๕๗ +๕๐ +๔๒.๘ +๔๒.๓ ตามลำดับระหว่างปี ๒๕๓๘ – ๒๕๖๓ ในสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาเดี่ยวของประเทศดังกล่าว

ระดับภูมิภาค – ๒๕ ปี

• สถิติสูงสุดและต่ำที่สุด : ภูมิภาคอเมริกามีอัตราการเพิ่มขึ้นของการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภามากที่สุดด้วย +๑๘.๖ จุด ในทุกสภารวมกัน ในขณะที่เอเชียมีอัตราการเติบโตช้าที่สุดคิดเป็น +๖.๘ จุด ตลอด ๒๕ ปีที่ผ่านมา

• ในปี ๒๕๖๓ มีเพียงรัฐสภาในภูมิภาคอเมริกาเท่านั้นที่สามารถบรรลุเป้าหมายการมีจำนวนสมาชิกรัฐสภาสตรีมากกว่าร้อยละ ๓๐ ในทุกสภา

• แม้ว่าภูมิภาคยุโรปจะไม่ได้เป็นผู้นำในการมีจำนวนของสมาชิกรัฐสภาสตรีมากที่สุด แต่กลุ่มประเทศนอร์ดิกเป็นอนุภูมิภาคเดียวที่มีสมาชิกรัฐสภาสตรีมากกว่าร้อยละ ๔๐

การเลือกตั้งปี ๒๕๖๒

• จากการติดตามการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปี ๒๕๖๒ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ โดมินีกา และอุซเบกิสถาน เป็นประเทศที่มีความก้าวหน้ามากที่สุดของการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภา

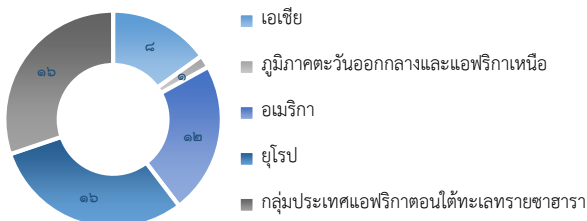
บทเรียน

• โควตาเป็นปัจจัยสำคัญในความก้าวหน้าของการมีส่วนร่วมของสตรีในทางการเมือง รัฐสภา ๑๖ ประเทศ จาก ๒๐ ประเทศแรกที่มีสัดส่วนสตรีในรัฐสภามากที่สุดของปี ๒๕๖๓ ได้มีการใช้ระบบโควตาที่กำหนดสัดส่วนระหว่างชายหญิงบางประเภทในการเลือกตั้ง

- ปัจจัยอื่น ๆ ที่ช่วยในการเพิ่มการมีส่วนร่วมของสตรีทางการเมือง ได้แก่ นโยบายในการสนับสนุนการสรรหาสมาชิกสตรีโดยพรรคการเมือง การเคลื่อนไหวของพลังสตรีที่เข้มแข็ง ความพยายามในการสร้างความตระหนักรู้ และวัฒนธรรมทางการเมืองที่มีค่านึงถึงมิติด้านเพศมากขึ้น

สตรีในบทบาทผู้นำของภาครัฐสภา (Women in parliamentary leadership roles)

จำนวนประธานรัฐสภาสตรี ต่อ ภูมิภาค ข้อมูล ณ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓

สัดส่วนของสตรีผู้ดำรงตำแหน่งประธานของรัฐสภาได้เพิ่มขึ้นเกือบสองเท่าระหว่างปี ๒๕๓๘ – ๒๕๖๓ จากร้อยละ ๑๐.๕ ไปเป็นร้อยละ ๒๐.๕ ปัจจุบันนี้มีประธานสภาสตรีทั้งหมด ๕๗ คนจากทั้งหมด ๒๗๘ อัตราของตำแหน่งประธานสภา จาก ๑๙๒ ประเทศ

ระบบโควตาการจัดสัดส่วนสมาชิกหญิง-ชาย : (Gender quotas: A key determinant of progress)

มีเพียงอาร์เจนตินา และเนปาลเพียงสองประเทศเท่านั้นที่มีการใช้ระบบโควตากำหนดสัดส่วนสมาชิกหญิง-ชายในการเลือกตั้งก่อนปี ๒๕๓๘ หลังจากนั้นมีการใช้ระบบโควตาอย่างแพร่หลายในแต่ละภูมิภาค ทำให้จำนวนสมาชิกรัฐสภาสตรีเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน ปัจจุบันนี้มีเลือกตั้งใน ๘๑ ประเทศ ที่อยู่ภายใต้กฎหมายที่ใช้ระบบโควตานี้ โดยมีสองประเทศที่ออกมาตรการทางกฎหมายใหม่สำหรับระบบโควตานี้โดยเฉพาะ ได้แก่ กฎฎีกาของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์กำหนดสัดส่วนที่เท่าเทียมในการเลือกตั้ง และมาตราใหม่แห่งรัฐธรรมนูญเบนินที่มีการใช้ระบบโควตาในกฎหมายการเลือกตั้ง

สตรีในสหภาพรัฐสภา – ประวัติศาสตร์ที่ยาวนานของการมีส่วนร่วมและอิทธิพล (Women at the IPU – a long history of participation and influence)

สตรีในบทบาทผู้นำ

- ตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ มีสมาชิกรัฐสภาสตรีที่ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานสหภาพรัฐสภาเพียงสองคน คือ Ms. Najma Heptulla (อินเดีย) ในปี ๒๕๔๒ และ Ms. Gabriela Cuevas (เม็กซิโก) ในปี ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นประธานสหภาพรัฐสภาที่อายุน้อยที่สุดในประวัติศาสตร์ของสหภาพรัฐสภา
- อัตราส่วนของสมาชิกรัฐสภาสตรี ในคณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓๐.๘ ในปี ๒๕๓๘ มาเป็นร้อยละ ๓๕.๗ ในปี ๒๕๖๓ โดยระบบโควตาของกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภาสตรีได้ถูกนำมาใช้เมื่อปี ๒๕๓๐
- เมื่อ ๒๕ ปีที่แล้ว มีสมาชิกรัฐสภาสตรีเพียงสองคนดำรงตำแหน่งรองประธาน จากตำแหน่งระดับประธานทั้งหมด ๑๒ ตำแหน่ง ในคณะกรรมการบริหารสามัญของสหภาพรัฐสภา ขณะที่ปีนี้มีสมาชิกรัฐสภาสตรีดำรงตำแหน่งระดับประธานในคณะกรรมการบริหารสามัญนี้ถึง ๔ ตำแหน่งจากทั้งหมด ๘ ตำแหน่ง (๑ ประธาน และ ๓ รองประธาน)

ผู้แทนรัฐสภาสตรี

• ตลอดระยะเวลา ๒๕ ปีที่ผ่านมา ผู้แทนรัฐสภาที่เป็นสตรี ในคณะผู้แทนรัฐสภาต่าง ๆ ที่เข้าร่วมประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา มีจำนวนมากกว่าสัดส่วนของสตรีในรัฐสภาทั่วโลก โดยในปี ๒๕๓๘ ผู้แทนรัฐสภาสตรีที่เข้าร่วมประชุมสมัชชาฯ มีจำนวนร้อยละ ๑๗ (เทียบกับจำนวนร้อยละ ๑๑.๓ ของสมาชิกรัฐสภาสตรีทั่วโลก) ซึ่งอัตรานี้คงที่อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๓๐ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘

แนวโน้มของแต่ละภูมิภาค (Regional trends)

ภูมิภาคอเมริกา : มาตรการความเสมอภาคที่มีมาอย่างยาวนานแสดงผลลัพธ์ที่ยั่งยืน

• ตลอดระยะเวลา ๒๕ ปี การมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภาเพิ่มขึ้นด้วยอัตราความเร็วที่มากกว่าภูมิภาคอื่น ๆ ในปี ๒๕๓๘ ที่มีการรับรองปฏิญญาและแผนปฏิบัติการปักกิ่ง จำนวนสตรีในรัฐสภาของภูมิภาคอเมริกาน้อยกว่าภูมิภาคเอเชีย และยุโรป ด้วยอัตราร้อยละ ๑๒.๗ แต่ภูมิภาคอเมริกาสามารถพัฒนาแซงหน้าภูมิภาคอื่น ๆ ในช่วงทศวรรษแรกของศตวรรษที่ ๒๑ และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนสมาชิกรัฐสภาสตรีมีความเร็วมากยิ่งขึ้นในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ด้วยจำนวนจตุรร้อยละ ๑ ต่อปีโดยเฉลี่ย ซึ่งในเดือนมกราคม ปี ๒๕๖๒ ภูมิภาคอเมริกาเป็นภูมิภาคแรกที่สามารถบรรลุเส้นแบ่งร้อยละ ๓๐ ของจำนวนสมาชิกรัฐสภาสตรี

• ปัจจุบันนี้ สามในห้าของประเทศที่มีจำนวนสัดส่วนของสมาชิกรัฐสภาสตรีสูงที่สุดตั้งอยู่ในลาตินอเมริกา (โบลิเวีย คิวบา และเม็กซิโก)

• การเลือกตั้งในปี ๒๕๖๒ ยืนยันถึงแนวโน้มทิศทางบวกของการเติบโตของอัตราส่วนของสมาชิกรัฐสภาสตรีในภูมิภาคอเมริกาอย่างต่อเนื่อง โดยไม่มีการถอยหลัง

• โดมินิกาสร้างสถิติหนึ่งในประเทศที่มีจำนวนสมาชิกรัฐสภาสตรีได้รับเลือกตั้งกลับเข้ามาดำรงตำแหน่งอีกสมัยมากที่สุดจากทุกภูมิภาคในการเลือกตั้งปี ๒๕๖๒ ด้วยจำนวนร้อยละ ๓๘.๑ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรี เพิ่มขึ้นอย่างมากจากร้อยละ ๑๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ แม้จะไม่มีการใช้ระบบโควตาสมาชิกรัฐสภาสตรี

• ภูมิภาคนี้มีประวัติของการใช้มาตรการความเท่าเทียมระหว่างชาย-หญิงมาอย่างยาวนาน โดยประเทศในลาตินอเมริกา ๑๖ ประเทศมีการใช้กฎหมายระบบโควตา ซึ่งแสดงถึงการพัฒนาในด้านนี้อย่างมีนัยสำคัญ แต่ยังคงมีประเทศที่ยังไม่มีการใช้นโยบายระบบโควตาจำนวน ๑๗ ประเทศ

ภูมิภาคยุโรป : ความก้าวหน้าที่ยั่งยืน แม้ว่าจะต้องสูญเสียตำแหน่งของความเป็นผู้นำ

• ประเทศในภูมิภาคยุโรปก็สามารถเพิ่มจำนวนสตรีในรัฐสภาตลอด ๒๕ ปีที่ผ่านมาได้ด้วยเช่นกัน ระหว่างปี ๒๕๓๘ และ ๒๕๖๓ สัดส่วนของสมาชิกรัฐสภาสตรีเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๓.๒ ไปเป็นร้อยละ ๒๙.๙ (+๑๖.๗ จุด) ต่ำกว่าเส้นแบ่งระดับร้อยละ ๓๐ เพียง ๐.๑ จุด

• แม้ว่าภูมิภาคยุโรปเกือบจะสามารถบรรลุจุดหมายที่สำคัญของการมีสมาชิกรัฐสภาสตรีในทุกสภาอย่างน้อยร้อยละ ๓๐ แต่ได้สูญเสียตำแหน่งผู้นำของประเทศที่มีสัดส่วนสมาชิกรัฐสภาสตรีมากที่สุด ในปี ๒๕๓๘ ๘ จาก ๑๐ อันดับแรกของประเทศที่มีผู้แทนสตรีมากที่สุดในยุโรป (สวีเดน นอร์เวย์ ฟินแลนด์ เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ ออสเตรีย เยอรมนี ไชล์แลนด์) อย่างไรก็ตามในปี ๒๕๖๓ มีเพียงสองประเทศในยุโรป ได้แก่ สวีเดน และออสเตรีย ที่อยู่ในสิบอันดับแรก

- ในปี ๒๕๖๓ สิบประเทศจากยุโรปมีจำนวนของสมาชิกรัฐสภาสตรีที่มีที่นั่งในสภาเดี่ยวหรือสภาล่างมากกว่าร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป ได้แก่ ออสเตรีย เบลารุส เบลเยียม ฟินแลนด์ มาซิโดเนียเหนือ นอร์เวย์ โปรตุเกส สเปน สวีเดน และสวีตเซอร์แลนด์ อย่างไรก็ตาม ไม่มีประเทศใดในยุโรปที่บรรลุความเท่าเทียมกันระหว่างชาย-หญิงในรัฐสภา กลุ่มประเทศนอร์ดิกยังคงมีความโดดเด่นทั้งในระดับภูมิภาคและทั่วโลกสำหรับสัดส่วนของสมาชิกรัฐสภาสตรีที่ค่อนข้างสูงถึงร้อยละ ๔๓.๙
- ประเทศในยุโรปที่มีผู้แทนสตรีในรัฐสภาระดับชาติอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ ๒๐ หรือต่ำกว่า) ได้แก่ อาเซอร์ไบจาน ไชปรัส จอร์เจีย ฮังการี ลิกเตนสไตน์ มอลตา สหพันธรัฐรัสเซีย และตุรกี สี่ประเทศในกลุ่มนี้ไม่ได้ใช้โควตาโควตาคำหนดสัดส่วนสมาชิกหญิง-ชายใด ๆ ในขณะที่ประเทศที่เหลือมีระบบโควตาพื้นฐานด้านเพศของพรรคโดยสมัครใจ
- โควตาคำหนดสัดส่วนสมาชิกหญิง-ชายช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภาของประเทศส่วนใหญ่ในกลุ่มประเทศบอลข่าน โควตาผู้สมัครตามกฎหมายถูกใช้ในแอลเบเนีย บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา โครเอเชีย กรีซ มอนเตเนโกร เซอร์เบียและสโลวีเนีย ทั้งนี้ ประเทศมาซิโดเนียเหนือเป็นตัวอย่างที่สำคัญของการมีประสิทธิภาพของการใช้ระบบโควตาระดับสูงตามกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ

กลุ่มประเทศแอฟริกาตอนใต้ทะเลทรายซาฮารา : โควตาด้านเพศทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

- รวันดาเป็นผู้นำระดับโลกในแง่ของการเป็นตัวแทนของสตรีในรัฐสภา และยังคงเป็นประเทศเดียวที่ประสบความสำเร็จในการมีจำนวนที่นั่งของสมาชิกรัฐสภาสตรีมากกว่าร้อยละ ๖๐ ในช่วงต้นปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๒๔.๔ ของสมาชิกรัฐสภาของภูมิภาคนี้เป็นสตรี ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างน่าประทับใจด้วย ๑๔.๖ จุดร้อยละ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่ามีอัตราการเติบโตชะลอตัวลงเหลือเพียง ๒ จุดร้อยละในช่วงห้าปีที่ผ่านมา
- ปัจจุบันมีสมาชิกรัฐสภาสตรีมากกว่าร้อยละ ๓๐ ในสภาล่างหรือสภาเดี่ยวของรัฐสภาใน ๑๑ ประเทศในแอฟริกาตอนใต้ทะเลทรายซาฮารา ซึ่ง ๕ ประเทศจากกลุ่มนี้มีอัตราส่วนของสตรีถือครองที่นั่งในรัฐสภาเกินร้อยละ ๔๐ : รวันดา (ร้อยละ ๖๑.๓) แอฟริกาใต้ (ร้อยละ ๔๖.๔) เซเนกัล (ร้อยละ ๔๓.๐) นามิเบีย (ร้อยละ ๔๒.๗) และโมซัมบิก (ร้อยละ ๔๑.๒)
- ๕ ประเทศในแอฟริกาตอนใต้ทะเลทรายซาฮารามีสมาชิกรัฐสภาสตรีร้อยละ ๑๐ หรือน้อยกว่า อย่างไรก็ตาม โดยรวมแล้วมีความคืบหน้าเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในประเทศในแอฟริกาตอนใต้ทะเลทรายซาฮาราส่วนใหญ่ตั้งแต่การเลือกตั้งปี ๒๕๖๒
- ประเทศในแอฟริกาตอนใต้ทะเลทรายซาฮาราส่วนใหญ่ที่ประสบความสำเร็จในการเป็นตัวแทนของสตรีในระดับสูงมาจากการใช้ระบบโควตา ประมาณ ๑๘ จาก ๔๗ ประเทศในภูมิภาคใช้โควตาเพศตามกฎหมายและใน ๗ ประเทศนี้ (รวมถึงรวันดา เซเนกัล และซูดานใต้) มีการกำหนดโควตาไว้ในรัฐธรรมนูญและดำเนินการผ่านกฎหมายเลือกตั้ง โดยทั่วไปแล้วประเทศที่มีสมาชิกรัฐสภาสตรีน้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ไม่มีการใช้โควตาเรื่องเพศ อย่างไรก็ตามมีข้อยกเว้นบางประการสำหรับเรื่องนี้ เช่น ในบูร์กินาฟาโซ สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโกและไลบีเรีย การบังคับใช้โควตาถูกบ่อนทำลายเนื่องจากไม่มีการลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

- เป็นที่น่าสังเกตว่าการเปลี่ยนผ่านหลังความขัดแย้งในกลุ่มประเทศในแอฟริกาตอนใต้ทะเลทรายซาฮารา ได้กลายเป็นสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยสำหรับการเสริมสร้างการเป็นตัวแทนของสตรีผ่านระบบโควตาที่เข้มแข็งของพรรคการเมืองทั้งในแบบมีกฎหมายบังคับและโดยสมัครใจ

ภูมิภาคตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ (MENA) : การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองนำสตรีเข้าสู่การเมืองมากขึ้น

- ปัจจุบันนี้สตรีทั่วทั้งภูมิภาค MENA มีสิทธิทางการเมืองเช่นเดียวกับผู้ชาย ซึ่งเป็นความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในรอบ ๒๕ ปีที่เกิดขึ้นในพื้นที่นี้ของโลก โดยในปี ๒๕๖๓ สัดส่วนของสตรีในรัฐสภาอยู่ที่ร้อยละ ๑๖.๖ ซึ่งเพิ่มขึ้นสี่เท่าตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ และในปี ๒๕๖๒ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์กลายเป็นประเทศแรกของภูมิภาคที่บรรลุสัดส่วนหญิงชายที่เท่าเทียมในรัฐสภา

- สำหรับสตรีในภูมิภาค MENA การได้รับสิทธิในการลงคะแนนเสียง และลงสมัครรับเลือกตั้ง มีกระบวนการพัฒนาที่ช้า กลุ่มประเทศความร่วมมืออาหรับเป็นกลุ่มประเทศสุดท้ายในภูมิภาคนี้ที่ให้สิทธิทางการเมืองแก่สตรีโดยสมบูรณ์หลังจากการรับรองปฏิญญาและแผนดำเนินการปกป้องหลายปี จนกระทั่งเมื่อไม่นานนี้ภูมิภาคนี้ยังคงมีรัฐสภาที่ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาสตรีเลย แต่สถานการณ์นี้สิ้นสุดลงในปี ๒๕๖๐ เมื่อมีสตรีคนแรกได้รับการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาของกาตาร์

- ความก้าวหน้าในการเป็นตัวแทนของสตรีในรัฐสภาในภูมิภาค MENA ในทศวรรษที่ผ่านมาขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์อาหรับสปริง ซึ่งได้แก่ การลุกฮือของประชาชนที่เกิดขึ้นทั่วภูมิภาคในปี ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๕

- ประเทศต่าง ๆ ทั่วภูมิภาคได้ออกกฎหมายและปฏิรูปรัฐธรรมนูญ โดยเพิ่มระบบโควตาเพื่อรับประกันการเป็นตัวแทนของสตรีในรัฐสภา

- ความคืบหน้าล่าสุดในภูมิภาค MENA พิสูจน์ให้เห็นว่าการต่อสู้เคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องการเพิ่มโอกาสให้แก่สตรีในการเป็นตัวแทนทางการเมือง สามารถเพิ่มการเป็นตัวแทนของสตรี แต่ต้องอาศัยอีกหลายปัจจัยเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน ซึ่งการรณรงค์ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสตรีในการเมืองสามารถทำให้กลไกดังกล่าวมีประสิทธิภาพมากขึ้น

- ประเทศในภูมิภาค MENA ที่ไม่มีระบบโควตา สัดส่วนของสตรีในรัฐสภายังคงต่ำกว่าร้อยละ ๑๕

- หนึ่งในตัวขับเคลื่อนสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีในภูมิภาค MENA คือการยอมรับบทบาทของสตรีในกระบวนการสร้างสันติภาพ

- ภูมิภาค MENA ยังคงประสบความสำเร็จอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนในเรื่องความก้าวหน้าของสิทธิสตรี และการเพิ่มขีดความสามารถทางการเมือง การพัฒนาการเมืองที่เริ่มขึ้นในเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ ได้ให้โอกาสใหม่ ๆ ในการเสริมสร้างและขยายสิทธิสตรีและการเป็นตัวแทนในชีวิตทางการเมือง แม้ว่าสัดส่วนของสตรีในรัฐสภาของภูมิภาค MENA เติบโตขึ้นในอัตราที่ลดลงเล็กน้อยในช่วงห้าปีที่ผ่านมา กลไกเชิงสถาบันเพื่อความเสมอภาคทางเพศที่ได้รับการจัดตั้งขึ้น อาจประกันสถานะของเสียงของสตรีที่จำเป็นมากในการเมือง

ภูมิภาคแปซิฟิก : มีความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงและมีความหวังที่อัตราการเติบโตจะเพิ่มขึ้น

- ในอดีตผู้แทนในรัฐสภาที่เป็นสตรีในภูมิภาคแปซิฟิกมีจำนวนค่อนข้างน้อย นับตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ ภูมิภาคแปซิฟิกอยู่ในกลุ่มที่มีลำดับเกือบท่ำที่สุดของโลก รองมาจากภูมิภาคตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ (Middle East & North Africa – MENA) แม้ว่าจะระยะเวลาผ่านมา ๒๕ ปี จนมีจำนวนประเทศเพิ่มขึ้นมากแล้วก็ตาม แต่ภูมิภาคนี้ก็ยังเป็นภูมิภาคเดียวในโลกที่ไม่มีผู้หญิงเป็นสมาชิกวุฒิสภาเลย โดยสามประเทศของภูมิภาคนี้ที่ยังคงไม่มีผู้หญิงเป็นผู้แทนเลย คือ ไมโครนีเซีย ปาปัวนิวกินี และวานูอาตู

- ในช่วงระหว่างปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ปาปัวนิวกินีมีสมาชิกรัฐสภาสตรีสองคน ถือเป็นจำนวนผู้แทนที่มากที่สุดในช่วงระยะ ๒๕ ปีที่ผ่านมา ในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ มีการเสนอร่างกฎหมายว่าด้วยความเท่าเทียมและการมีส่วนร่วม โดยพยายามที่จะเสนอให้มีการสำรองที่นั่งในสภาให้สตรีจำนวน ๒๒ ที่นั่ง แต่การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนั้นมีเสียงไม่ถึงข้อเสนอดังกล่าวจึงตกไป ในปี ๒๕๖๓ จำนวน ๖ ประเทศใน ๑๔ ประเทศของภูมิภาค มีผู้หญิงดำรงตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาเป็นอัตราอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ของที่นั่งทั้งหมดในสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาเดี่ยว ได้แก่ นิวซีแลนด์ (ร้อยละ ๔๐.๘) ออสเตรเลีย (ร้อยละ ๓๐.๕) ฟิจิ (ร้อยละ ๑๙.๖) ปาเลา (ร้อยละ ๑๒.๕) นาอูรู (ร้อยละ ๑๐.๕) และซามัว (ร้อยละ ๑๐) ส่วนประเทศที่เป็นหมู่เกาะในภูมิภาคนี้ เช่น หมู่เกาะโซโลมอน ซามัว และตองกา มีจำนวนสมาชิกรัฐสภาสตรีเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในช่วงห้าปีที่ผ่านมา ในประเทศหมู่เกาะซามัวและโซโลมอน โควตาของฝ่ายนิติบัญญัติทำให้เกิดการเติบโตพอสมควร ในปี ๒๕๖๒ การเลือกตั้งในหมู่เกาะโซโลมอน สมาชิกรัฐสภาสตรี ๒ คนได้รับเลือกจากผู้สมัครที่เป็นผู้หญิง ๒๕ คน ถือเป็นอัตราส่วนที่สูงที่สุดนับตั้งแต่ประเทศได้รับอิสรภาพเมื่อปี ๒๕๒๑ โดยมีผู้หญิงได้รับเลือกเข้าสู่สภาจำนวน ๔ คน

- ผ่านมา ๒๕ ปี ตัวแทนที่เป็นผู้หญิงมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในออสเตรเลียเพิ่มขึ้นรวดเร็วกว่าประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค ในปี ๒๕๓๘ จำนวนสตรีในสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในอัตราร้อยละ ๘.๘ ขณะที่ปี ๒๕๖๓ มีอัตราร้อยละ ๓๐.๔ ส่วนในวุฒิสภามีผู้หญิงที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๓๗ คน ในปี ๒๕๖๒ สำหรับในนาอูรู สัดส่วนของผู้หญิงในรัฐสภาเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัวในการเลือกตั้งปี ๒๕๖๒ จากร้อยละ ๕.๓ เป็นร้อยละ ๑๐.๕ นับเป็นอัตราร้อยละที่สูงที่สุดในช่วง ๒๕ ปีที่ผ่านมา โดยแผนที่จะเสนอให้มีการสำรองที่นั่งในรัฐสภาสำหรับสตรีนั้น ได้เคยมีการอภิปรายในกระบวนการปฏิรูปรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๔๙ ด้วย

- ในฟิจิช่วง ๒๕ ปีที่ผ่านมาจำนวนสตรีในรัฐสภาเพิ่มสูงขึ้นเป็นอย่างมาก จากร้อยละ ๔.๓ ในปี ๒๕๓๘ เป็นร้อยละ ๑๙.๖ ในปี ๒๕๖๓ ในปี ๒๕๖๑ ที่มีการเลือกตั้งครั้งล่าสุด ผู้หญิงมีบทบาทสำคัญทั้งการเป็นผู้ลงคะแนนเสียงและการเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยในการเลือกตั้งครั้งนั้นมีผู้หญิงได้รับเลือกเป็นสมาชิกรัฐสภา ๕๖ คน (เพิ่มขึ้นจาก ๔๔ คน ในปี ๒๕๕๗) โดยในปี ๒๕๕๗ นั้น ฟิจิได้แต่งตั้งประธานสภาเป็นสตรี ซึ่งถือเป็นสตรีคนแรกของฟิจิที่ได้ดำรงตำแหน่งสำคัญยี่สิบ และยังเป็นผู้มีอิทธิพลทางความคิดที่ส่งผลให้ผู้หญิงเริ่มเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองมากขึ้น ประธานสภาท่านนี้ยังได้นำเรื่องความเท่าเทียมทางเพศมาเป็นกระแสหลัก โดยสะท้อนไว้ในข้อบังคับการประชุมสภาด้วย

- อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงในภูมิภาคแปซิฟิกยังประสบกับอุปสรรคในการมีส่วนร่วมทางการเมือง หัวหน้าของท้องถิ่นก็ยังเป็นผู้ชาย ซึ่งแนวโน้มประเพณีแบบนี้ได้ขยายไปสู่การเมืองระดับประเทศด้วย ยิ่งกว่านั้นลักษณะภูมิประเทศที่เป็นหมู่เกาะกระจัดกระจายยังเป็นการยากสำหรับผู้หญิงในการที่จะรณรงค์หาเสียง เพราะไม่มีเงินพอเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง อีกทั้งยังเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบงานดูแลครอบครัวด้วย และภูมิภาคแปซิฟิกยังเป็นหนึ่งในภูมิภาคที่มีอัตราการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงค่อนข้างสูงประเทศหนึ่ง ซึ่งสิ่งนี้เองเป็นอุปสรรคขัดขวางมิให้ผู้หญิงเข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่

ภูมิภาคเอเชีย : มีอัตราการเติบโตช้า ๆ อย่างสม่ำเสมอ

- นับตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ สัดส่วนของสตรีในรัฐสภาทั้งหมดเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๓.๒ เป็นร้อยละ ๒๐ ซึ่งถือเป็นอัตราที่เติบโตช้าที่สุดของภูมิภาคนับตั้งแต่มีการรับรองปฏิญญาปักกิ่งและแผนปฏิบัติการเป็นต้นมา

- ในปี ๒๕๖๓ มีเพียงสามประเทศ คือ ติมอร์-เลสเต เนปาล และอุซเบกิสถาน ที่มีจำนวนสตรีในรัฐสภาเกินร้อยละ ๓๐ โดยเฉพาะเนปาลและติมอร์-เลสเตที่เกินร้อยละ ๓๐ อันเนื่องมาจากการปฏิรูปกฎหมายภายหลังความขัดแย้งนั่นเอง รัฐธรรมนูญปี ๒๕๓๔ ของเนปาลกำหนดให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องเป็นผู้หญิงอย่างน้อยร้อยละ ๕ นับตั้งแต่มีการใช้ระบบโควตาในปี ๒๕๖๐ เป็นครั้งแรก ผู้หญิงที่ได้ที่นั่งในสภาอย่างน้อยถึงร้อยละ ๓๐ ของจำนวนที่นั่งในสภาทั้งหมด ในปี ๒๕๕๘ นาง Bidhya Devi Bhandari เป็นประธานรัฐสภาเนปาลที่เป็นสตรีคนแรก ในปีเดียวกัน มีผู้หญิงได้รับเลือกเป็นประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเป็นครั้งแรกด้วย และภายใต้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๘ ตำแหน่งประธานหรือรองประธานของแต่ละสภาของรัฐสภาแห่งสหพันธรัฐตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งจะต้องเป็นผู้หญิง นับจนถึงปัจจุบัน ไม่มีผู้หญิงได้รับเลือกเป็นประธานสภานับตั้งแต่เนปาลมีรัฐสภาในปี ๒๕๖๑

- ส่วนติมอร์-เลสเตมีการแก้ไขกฎหมายเลือกตั้งปี ๒๕๕๔ ให้ทุก ๆ สามรายชื่อของผู้สมัครรับเลือกตั้งมีผู้หญิงหนึ่งรายชื่อ จนกระทั่งการเลือกตั้งในปี ๒๕๕๕ ตัวเลขของผู้หญิงที่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภามีถึงร้อยละ ๓๘.๕ ขณะที่ในอัฟกานิสถานได้มีการใช้รัฐธรรมนูญใหม่ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งมีบทบัญญัติให้สำรองที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรให้กับสตรีถึงร้อยละ ๒๗ หากมีผู้หญิงชนะการเลือกตั้งไม่ถึงจำนวนที่นั่งที่สำรองไว้ ให้จัดสรรที่นั่งที่เหลือนั้นให้กับผู้สมัครหญิงที่ได้คะแนนเลือกตั้งสูงสุดจนกว่าที่นั่งจะเต็มร้อยละ ๒๗ ภายหลังการล้มล้างอำนาจของตาลีบันในปี ๒๕๔๔ อัฟกานิสถานก็อยู่ภายใต้ความกดดันจากนานาชาติประเทศที่ผลักดันให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมในทางการเมือง อย่างไรก็ตาม การยอมรับและความเข้าใจที่แท้จริงถึงความสำคัญของการเป็นผู้แทนในทางการเมืองของผู้หญิงนั้นจะต้องอาศัยเวลา

- ในอุซเบกิสถานมีการนำเรื่องโควตาเพศมาผนวกเป็นกฎหมายเลือกตั้งในปี ๒๕๔๗ ส่งผลให้สัดส่วนของสตรีในรัฐสภาเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยในการเลือกตั้งปี ๒๕๖๒ มีผู้สมัครเลือกตั้งที่เป็นผู้หญิงร้อยละ ๔๑ ปัจจุบันในสภาผู้แทนราษฎรของอุซเบกิสถานมีผู้หญิงเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถึงร้อยละ ๓๒ ส่วนศาลฎีกาไม่มีการกำหนดโควตาเรื่องเพศ อย่างไรก็ตาม นับตั้งแต่ประเทศได้รับเอกราชอีกครั้งในปี ๒๕๓๔ นโยบายของรัฐก็มุ่งหมายที่จะให้การสนับสนุนด้านนิติบัญญัติแก่ผู้หญิง ศาลฎีกาเป็นประเทศในเอเชียกลางประเทศแรกที่จัดตั้งหน่วยงานระดับประเทศเพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ คือ คณะกรรมการว่าด้วยสตรี ครอบครัว และนโยบายประชากร นอกจากนี้ ในปี ๒๕๕๒ ได้มีการรับรองกฎหมายว่าด้วยการรับประกันสิทธิและโอกาสที่เท่าเทียมกันสำหรับหญิงและชาย ซึ่งจะมากำกับนโยบายที่เกี่ยวข้องกับมิติทางเพศ และศาลฎีกายังได้นำยุทธศาสตร์ความเท่าเทียมระหว่างเพศ ปี ๒๕๔๙-๒๕๕๙ มาใช้ด้วย ทั้งหมดนี้ดูจะส่งผลบวกให้กับสตรีในการเป็นผู้แทนในรัฐสภา ซึ่งในปี ๒๕๖๓ สตรีในรัฐสภามีจำนวนสูงสุดถึงร้อยละ ๒๗.๑ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๓.๔ ในปี ๒๕๓๘ และในปี ๒๕๖๒ ศาลฎีกาก็ได้มีประธานวุฒิสภาเป็นผู้หญิงเป็นครั้งแรก

- ปี ๒๕๖๒ ประเทศไทยจัดการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่มีการรัฐประหารในปี ๒๕๕๗ และยังเป็น การเลือกตั้งครั้งแรกภายใต้รัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๖๐ แต่ไม่มีบทบัญญัติกำหนดโควตาเรื่องเพศ เพียงแต่บัญญัติว่าพรรคการเมืองจะต้องคำนึงถึงความเท่าเทียมระหว่างชายและหญิงในการจัดทำบัญชีรายชื่อของผู้สมัครรับเลือกตั้ง (มาตรา ๙๐ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐) ส่วนกฎหมาย ซึ่งได้มีการเลือกตั้งครั้งล่าสุดในปี ๒๕๖๑ นั้น สัดส่วนของสมาชิกรัฐสภาสตรีเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๖.๔ เป็นร้อยละ ๑๔.๙ ซึ่งตรงข้ามอย่างสิ้นเชิงที่ในปี ๒๕๓๘ ไม่มีสมาชิกรัฐสภาที่เป็นสตรีเลย โดยผู้หญิงประสบกับอุปสรรคมากมายในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกคนจะต้องมีวุฒิการศึกษาาระดับมหาวิทยาลัยและ

ผู้ที่เป็นข้าราชการก็ไม่สามารถลงสมัครรับเลือกตั้งได้ (ซึ่งผู้หญิงหลายคนจบการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยแต่เป็นข้าราชการ) นอกจากนี้ จำนวนเด็กผู้ชายก็มีมากกว่าเด็กผู้หญิงมากในการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและมหาวิทยาลัย เครือข่ายภุฎานเพื่อเสริมพลังสตรี (Bhutan Network for Empowering Women - BNEW) ซึ่งเป็นองค์กรภาคประชาสังคมที่พยายามแก้ไขปัญหาผ่านเครือข่ายและสร้างขีดความสามารถและความเป็นผู้นำของผู้หญิงเพื่อที่พวกเขาจะสามารถเข้ามามีส่วนร่วมเป็นหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกับชายในชีวิตทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของภุฎาน

- สำหรับสี่ประเทศในภูมิภาคเอเชีย ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม อิหร่าน มัลดีฟส์ และศรีลังกา นั้นยังมีจำนวนสมาชิกรัฐสภาสตรีไม่ถึงร้อยละ ๑๐ โดยปัจจุบัน อิหร่านมีสมาชิกรัฐสภาในจำนวนสูงกว่าแต่ก่อนเมื่อ ๒๕ ปี มัลดีฟส์เพิ่งมีการเลือกตั้ง เมื่อปี ๒๕๖๒ มีจำนวนสมาชิกรัฐสภาสตรีน้อยกว่าที่มีในปี ๒๕๓๘ (จากร้อยละ ๕.๙ เหลือเพียง ๔.๖) ขณะเดียวกัน สมาชิกรัฐสภาสตรีของศรีลังกาตัวเลขยังไม่เปลี่ยนแปลงไปจากปี ๒๕๓๘ (ร้อยละ ๕.๓)

การถอดบทเรียน (Lesson learned)

- การเฉลิมฉลองการครบรอบ ๒๕ ปีของปฏิญญาปักกิ่งและแผนปฏิบัติการเป็นโอกาสในการสะท้อนให้เห็นว่าการเป็นผู้แทนในรัฐสภาของผู้หญิงมีความก้าวหน้าไปมากน้อยเพียงใดในช่วง ๒๕ ปีสุดท้ายของศตวรรษ ในปี ๒๕๖๓ ไม่มีประเทศใดที่ผู้หญิงไม่สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้งอย่างเท่าเทียมกับผู้ชาย หากย้อนไปเมื่อปี ๒๕๓๘ มีเพียงไม่กี่ประเทศเท่านั้นที่ยังไม่ให้สิทธิในการลงคะแนนเสียงแก่ผู้หญิง หรือไม่ให้ผู้หญิงลงสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งในปีเดียวกันนี้มีจำนวนผู้หญิงที่เป็นสมาชิกรัฐสภาทั่วโลกถึงร้อยละ ๑๑.๓ ปัจจุบันมีผู้หญิงที่เป็นสมาชิกรัฐสภาเกือบร้อยละ ๒๕ ได้มีการนำระบบโควตามาใช้ในหลายภูมิภาค ทั้งที่กำหนดเป็นกฎหมายและใช้วิธีให้พรรคการเมืองสมัครใจเอง ทั้งนี้ ระบบโควตาเป็นเครื่องมือที่ขับเคลื่อนความก้าวหน้าในการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในทางการเมือง

ระบบโควตาวางหนทางสู่ความเท่าเทียมระหว่างเพศ

- ในขณะที่ผู้หญิงได้เป็นผู้แทนทางการเมืองเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลา ๒๕ ปี ความคาดหวังก็มีเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน การบรรลุจำนวนของสตรีร้อยละ ๓๐ มิใช่เป้าหมายอีกต่อไป ในปี ๒๕๖๓ ระบบโควตาเป็นวิธีการเดียวในอนาคตที่จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของทั้งชายและหญิงอย่างเต็มที่ ปัจจุบัน ผู้หญิงเป็นสมาชิกรัฐสภาจำนวนร้อยละ ๔๐ หรือมากกว่าใน ๒๔ ประเทศ สามประเทศ ได้แก่ โบลิเวีย คิวบา และสหรัฐอเมริกาได้รับบรรลุความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงชายในสภาผู้แทนราษฎร ขณะที่รัฐสภารวันดามีสมาชิกรัฐสภาที่เป็นผู้หญิงจำนวนร้อยละ ๖๐ ต้องยกความดีความชอบให้แก่ประเทศผู้บุกเบิกที่เริ่มใช้มาตรการความเท่าเทียมระหว่างเพศมาช้านาน ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนกระบวนทัศน์ และปัจจุบันยังคงมีการดำเนินการอยู่อย่างต่อเนื่องและเพิ่มระดับของเป้าหมายที่สูงขึ้น ทวีปยุโรปและอเมริกาซึ่งเป็นภูมิภาคที่มีประวัติศาสตร์ในการใช้กลไกโควตาวานานที่สุดเป็นผู้นำที่โดดเด่นชัดเจนในแง่ของการมีตัวแทนผู้หญิง ในทวีปอเมริกา สัดส่วนของสมาชิกรัฐสภาสตรีได้ผ่านเส้นร้อยละ ๓๐ แล้ว

- ประสบการณ์จากหลายประเทศแสดงให้เห็นว่าระบบโควตานั้นเกิดผลเมื่อมีเป้าหมายและกลไกการดำเนินการที่เข้มแข็งโดยเฉพาะเมื่อดำเนินการร่วมกับมาตรการอื่น ๆ อันได้แก่ แรงจูงใจที่จะกระตุ้นพรรคการเมืองต่าง ๆ ในการสรรหาและเสนอชื่อของผู้หญิงลงสมัครรับเลือกตั้ง นโยบายที่สร้างความเท่าเทียมให้กับทุกฝ่ายในการเข้าถึงเงินทุน และภาคประชาสังคมและการรณรงค์ผ่านสื่อที่จะเพิ่มความตระหนักถึงความสำคัญของความเท่าเทียมระหว่างเพศในทางการเมือง

การเปลี่ยนผ่านทางการเมืองสร้างแรงผลักดัน (momentum)

- ในอีกหลายส่วนของโลก ผู้หญิงมีพลังทางการเมืองที่ความเข้มแข็งในช่วงการเปลี่ยนผ่านทางการเมืองและบริบทภายหลังความขัดแย้งในนามิเบีย เนปาล รวันดา อเมริกาใต้ และติมอร์-เลสเต และเมื่อเร็ว ๆ นี้ในชูดานใต้และภูมิภาค MENA โดยการมีส่วนร่วมในการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิเสรีภาพ การเดินขบวนเรียกร้องโดยสงบและความพยายามในการสร้างสันติภาพนั้น เป็นการปูทางให้ผู้หญิงเข้าสู่การเมือง เมื่อมองไปในอนาคต โควตาร้อยละ ๔๐ ของสตรีในสภานิติบัญญัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน (Transitional Legislative Council) ของชูดานคาดหวังว่าผู้หญิงจะได้เข้าสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างยั่งยืน

- ผู้หญิงได้รับความทุกข์ทรมานจากผลกระทบที่เลวร้ายที่สุดของสงคราม รวมถึงความรุนแรงทางเพศ พวกเขาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและฟื้นความยุติธรรมกลับมา และโดยที่ในปี ๒๕๖๓ นี้เป็นปีที่ครบรอบ ๒๐ ปีของข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ที่ ๑๓๒๕ เรื่องสตรี สันติภาพ และความมั่นคง สิ่งนี้จะเป็นแรงผลักดันขึ้นใหม่ในการเสริมสร้างบทบาทของผู้หญิงในกระบวนการสร้างสันติภาพและการเปลี่ยนผ่านทางการเมือง

อิทธิพลของผู้หญิงในกิจการของรัฐสภา

- ความเท่าเทียมทางเพศในทางการเมืองมิใช่ดูแต่จำนวนตัวเลขเท่านั้น ตำแหน่งที่ผู้หญิงครองอยู่ในรัฐสภาก็ยังเป็นตัวบ่งบอกถึงอำนาจในการตัดสินใจและความสามารถในการกำหนดทิศทางงานของสภาด้วย แต่กระนั้นก็ตาม จำนวนผู้หญิงในตำแหน่งผู้นำในรัฐสภาก็ยังคงมีจำนวนน้อยอยู่ โดยตำแหน่งประธานสภาเป็นผู้หญิงร้อยละ ๒๐.๕ เปรียบเทียบกับสมาชิกรัฐสภาซึ่งเป็นผู้หญิงร้อยละ ๒๔.๙

- การรวมกลุ่มหรือสมาคมของสตรีในรัฐสภาจะเป็นการเสริมบทบาทและพลังของผู้หญิง ปัจจุบัน มีการรวมกลุ่มหรือสมาคมสตรีในรัฐสภาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการอยู่ถึง ๑๕๖ กลุ่ม กลุ่มต่าง ๆ นี้ได้พิสูจน์ให้เห็นถึงความสำคัญของการขับเคลื่อนมุมมองของสตรีและความต้องการเฉพาะในกระบวนการรัฐสภาและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ทั้งนี้ การรวมกลุ่มต่าง ๆ ของสมาชิกรัฐสภาสตรีจึงเป็นที่พบปะของสมาชิกรัฐสภาสตรีโดยไม่มีเส้นแบ่งของพรรคการเมืองมาเกี่ยวข้องเพื่อกำหนดวาระของกลุ่มร่วมกัน อย่างไรก็ตาม ทั้งหญิงและชายต่างก็ทำงานอย่างใกล้ชิดร่วมกัน ซึ่งสมาคมสมาชิกรัฐสภาสตรีมักแสวงหาสมาชิกรัฐสภาชายมาเป็นแนวร่วมเพื่อนำความคิดเห็นของสตรีไปร่วมในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วย เช่น การเรียกร้องให้มีการปฏิรูปกฎหมายและการจัดสรรงบประมาณที่เป็นการส่งเสริมสิทธิสตรีและความเสมอภาคระหว่างเพศ

รัฐสภาจะต้องเป็นรัฐสภาที่คำนึงถึงมิติทางเพศ

- รัฐสภาในฐานะที่เป็นสถาบันมีบทบาทสำคัญในการกำหนดกระบวนการและสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่นำไปสู่การมีส่วนร่วมของสตรีอย่างเต็มที่ การคำนึงถึงมิติทางเพศมิใช่เพียงการให้หลักประกันว่าผู้หญิงสามารถมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ที่ได้เท่านั้น แต่จะต้องให้การรับประกันว่าผลลัพธ์ที่ได้จากรัฐสภาสามารถนำมาความเท่าเทียมระหว่างเพศมาสู่สังคมได้ ในขณะที่การศึกษาวิจัยแสดงให้เห็นว่าสตรีในรัฐสภาได้ส่งเสริมสนับสนุนวาระความเท่าเทียมระหว่างเพศนั้น เป้าประสงค์นี้จะต้องสร้างให้เกิดความเข้าใจในฐานะที่เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของสถาบันโดยรวม และของหญิงและชายเช่นเดียวกัน

ความเป็นผู้นำของรัฐสภานำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง

- ประธานสภาที่เป็นบุรุษเพศหลายท่านได้แสดงให้เห็นแล้วว่าทุกท่านเป็นพันธมิตรสำคัญในการยกระดับและส่งเสริมสตรีในรัฐสภาและยังเป็นผู้กำหนดให้รัฐสภาเป็นสถาบันที่คำนึงถึงมิติทางเพศด้วย ในนิวซีแลนด์ ประธานสภาที่เป็นผู้ชายได้นำการปฏิรูปการบริการในรัฐสภาให้ตรงตามความต้องการของสมาชิกสภาที่ต้องเลี้ยงลูก หรือในเคนยาที่อนุญาตให้สมาชิกสภาสามารถนำลูกที่เป็นเด็กของเขามาทำงานด้วยได้ เมื่อพวกเขาต้องมาทำงานในคณะกรรมการ และรัฐสภาก็ได้กำหนดมอบหมายผู้ประสานงานหลักในด้านเพศ โดยกำหนดให้เป็นระดับอาวุโส เช่นเดียวกัน ประธานสภาที่เป็นผู้หญิงก็ได้ออกมาตราการปฏิรูปให้รัฐสภา มีความเท่าเทียมระหว่างเพศและยังเป็นผู้หญิงต้นแบบที่สำคัญให้กับผู้หญิงคนอื่น ๆ ผลงานที่ตกทอดต่อกันมา คือการกำหนดโควตาสำหรับผู้หญิงในการเป็นผู้นำในคณะกรรมการของรัฐสภา (เช่น ยูกันดา) รวมถึงการทำ ให้มิติทางเพศเป็นกระแสหลักในข้อบังคับต่าง ๆ ที่อยู่ในรัฐสภา (ฟีจี) และจัดตั้งรัฐสภาสตรีในพื้นที่ชนบท (เช่น นามิเบีย)

หนทางข้างหน้า (The way forward)

- สมาชิกสภานิติบัญญัติ รัฐบาล พรรคการเมือง และภาคประชาสังคม จะต้องใช้แนวทางส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศในทางการเมืองอย่างเป็นองค์รวม เปลี่ยนการมุ่งเน้นจากตัวผู้หญิงไปที่บทบาทของสถาบันต่าง ๆ และมุ่งเน้นที่ตัวผู้ชายในการเปิดเข้าถึงผู้หญิง และความก้าวหน้าของวาระความเท่าเทียมระหว่างเพศ จะช่วยเร่งให้เรื่องนี้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น แนวโน้มดังต่อไปนี้อาจมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความเท่าเทียมระหว่างเพศขึ้นในทางการเมือง

ความเท่าเทียมระหว่างเพศในฐานะที่เป็นบรรทัดฐาน

- ระบบโควตาผู้หญิงเริ่มค่อย ๆ มีการทบทวนแก้ไขไปสู่ความเท่าเทียมระหว่างเพศเต็มรูปแบบ วัตถุประสงค์ขณะนี้ จึงควรผลักดันให้ทุกประเทศใช้ระบบโควตาสตรี เพื่อจะได้มีการออกกฎหมายว่าด้วยโควตา โดยตั้งเป้าให้มีผู้หญิงเป็นสมาชิกรัฐสภาร้อยละ ๕๐ ให้ได้ภายในปี ๒๕๗๓ การจะทำเช่นนั้นได้จะถือเป็นก้าวที่สำคัญสู่ความเท่าเทียมในทางการเมือง ในปี ๒๕๕๙ ข้อมติของ IPU เรียกร้องรัฐสภาให้กำหนดกรอบเวลาในการบรรลุจำนวนสมาชิกสภาที่เป็นสตรีอย่างน้อยร้อยละ ๓๐ และกำหนดกรอบเวลาในระยะต่อไปเพื่อบรรลุให้ถึงจำนวนร้อยละ ๕๐ วิธีการดังกล่าวนี้ได้รับการสนับสนุนในแถลงการณ์ร่วมระหว่างสหภาพรัฐสภาและคณะกรรมการสหประชาชาติว่าด้วยอนุสัญญาการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (United Nations Committee on the Elimination of Discrimination against Women)

- เพื่อให้การใช้ระบบโควตาเกิดประสิทธิผลจริง จึงเห็นว่าไม่ควรเพียงแค่ตั้งเป้าหมายไว้สูงเท่านั้น แต่ควรจะออกแบบในวิธีที่จะทำให้เกิดผลขึ้นได้จริง ๆ โดยมีบทลงโทษที่ชัดเจนหากไม่ปฏิบัติตาม การที่ผู้หญิงได้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งก็เป็นก้าวแรกแห่งความสำเร็จในการเลือกตั้งแล้ว มาตรการต่อไปก็คือการให้ผู้หญิงได้อยู่ในสถานะในบัญชีรายชื่อที่จะสามารถชนะการเลือกตั้งได้ และให้นำวิธีการเดียวกันนี้มาใช้กับผู้หญิงที่อยู่ในหน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่นและฝ่ายบริหารด้วย

การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย : เสริมความเข้มแข็งให้กับกลไกและนโยบายที่คำนึงถึงมิติทางเพศ

- ปัจจุบัน ผู้หญิงที่อยู่อาศัยอยู่ในหลาย ๆ ส่วนของโลกกำลังประสบความถดถอยในด้านสิทธิมนุษยชนที่ได้มาด้วยความยากลำบาก ปรากฎการณ์ดังกล่าวได้บ่อนทำลายการดำเนินการตามหลักความเท่าเทียมระหว่างเพศทั้งหมด การสร้างกลไกระดับประเทศเพื่อสร้างหลักการความเท่าเทียมระหว่างเพศให้เข้มแข็ง จึงได้กลายเป็นวาระจำเป็นเร่งด่วน ทั้งรัฐบาลและรัฐสภาจะต้องทำให้เกิดความมั่นใจว่ายุทธศาสตร์ของประเทศได้ผนวกเรื่องมุมมองมิติทางเพศเข้าไว้ด้วยและได้มีการรับรองกฎหมาย งบประมาณ รวมถึงนโยบายที่คำนึงถึงมิติทางเพศ ทุกวันนี้ ยังมีผู้หญิงและเด็กหญิง ๒-๕ พันล้านคนที่ยังอยู่ในประเทศที่มีกฎหมายเลือกปฏิบัติต่อสตรี การยกเลิกและการปฏิรูปกฎหมายเหล่านี้ควรได้รับความสำคัญลำดับต้น ๆ เช่นเดียวกัน รัฐบาลควรกำหนดนโยบายที่ส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ อย่างเท่าเทียม ได้แก่ ทรัพย์สิน การตกทอดทางมรดก และผลประโยชน์ทางสังคมและสร้างสมดุลระหว่างการทำงานกับความจำเป็นในการดูแลรับผิดชอบงานบ้านและดูแลคนที่บ้าน ทั้งหมดนี้จะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่จะเอื้ออำนวยให้ผู้หญิงได้เข้ามามีส่วนในการตัดสินใจทางการเมืองมากขึ้น

พรรคการเมืองเป็นสิ่งที่เปิดทางสู่ความเท่าเทียมระหว่างเพศ

- พรรคการเมืองมักเป็นผู้เปิดประตูหรือเป็นผู้ให้โอกาสแก่ผู้หญิงได้เข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง ผู้หญิงในพรรคการเมืองโดยเฉพาะผู้ที่ลงสมัครรับเลือกตั้งมักประสบกับอุปสรรคมากมาย สิ่งนี้รวมถึงการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมในกระบวนการและวิธีปฏิบัติของพรรคการเมือง ไม่มีการคำนึงถึงมิติทางเพศในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้ง การแจกจ่ายทรัพยากรของพรรคให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งก็ไม่มีความเป็นธรรม มาตรการต่าง ๆ เช่น ระบบโควตาของพรรค ผู้นำพรรคการเมืองแบบคู่ชาย-หญิง และการหมุนเวียนทั้งเพศหญิง-ชายในตำแหน่งผู้นำพรรค และการสร้างกลุ่มของผู้หญิงในพรรคการเมือง จะช่วยรับประกันว่าพรรคการเมืองเดินตามนโยบายที่คำนึงถึงมิติทางเพศ เพื่อที่จะบรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศให้มากขึ้นภายในโครงสร้างของพรรคการเมืองเอง พรรคการเมืองอาจทำการตรวจสอบความเสมอภาคระหว่างเพศขึ้นภายในพรรค โดยขอการสนับสนุนจากภาคเอ็นจีโอและผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก เช่นเดียวกัน พรรคการเมืองต่าง ๆ อาจจัดให้มีการอบรมสัมมนาขึ้นเป็นวาระพิเศษเพื่อพัฒนาทักษะของผู้สมัครหญิงและแต่งตั้งสมาชิกพรรคที่เป็นสตรีที่มีประสบการณ์หรือสมาชิกพรรคสตรีที่ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ทางการเมืองมาคอยเป็นที่ปรึกษาให้กับผู้หญิงคนอื่น ๆ ในพรรคในช่วงแรกเริ่มของอาชีพทางการเมือง พรรคการเมืองอาจพิจารณากำหนดกองทุนรณรงค์การเลือกตั้งสำหรับผู้สมัครหญิงและกำหนดเรื่องนี้ให้อยู่ในข้อบังคับของพรรค

บรรยากาศสิ่งแวดล้อมในรัฐสภา : การสร้างให้เกิดความตระหนักในมิติทางเพศ และการไม่อดทนต่อการเหยียดเพศและการใช้ความรุนแรงต่อสตรี

- รัฐสภาประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เดิมถูกออกแบบให้เป็นองค์กรที่ผู้ชายเป็นใหญ่ ด้วยเหตุผลนี้ รัฐสภาจึงไม่เหมาะสมกับความต้องการของผู้หญิง แต่อย่างไรก็ตาม จำนวนของสตรีในรัฐสภากลับมีเพิ่มขึ้น ผู้หญิงยังคงแบกรับความรับผิดชอบของครอบครัว ดังนั้น งานในรัฐสภาที่ต้องมีการอภิปรายตั้งแต่เช้าจนถึงช่วงเวลาค่ำ จึงทำให้ผู้หญิงยากที่จะเข้ามาทำงานการเมืองนี้ ยิ่งไปกว่านั้น โครงสร้างของรัฐสภาก็มิได้ถูกปรับให้เข้ากับชีวิตของผู้หญิง โดยเฉพาะกลุ่มผู้หญิงที่ยังต้องให้นมบุตรหรือเลี้ยงบุตรที่ยังเล็กอยู่ รัฐสภาจึงสามารถที่จะทำการ

ปฏิรูปงานที่มีผู้ชายเป็นศูนย์กลางและสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่คำนึงถึงมิติทางเพศมากขึ้น สหภาพรัฐสภาให้การสนับสนุนรัฐสภาประเทศต่าง ๆ โดยการให้แต่ละประเทศทำการประเมินการคำนึงถึงมิติทางเพศในรัฐสภาประเทศตน เครื่องมือดังกล่าวคือ “แผนปฏิบัติการของสหภาพรัฐสภาเพื่อการเป็นรัฐสภาที่คำนึงถึงมิติทางเพศ ฉบับปี ๒๕๕๕” (2012 IPU Plan of Action for Gender-sensitive Parliaments) ซึ่งหลายประเทศได้ดำเนินการไปอย่างก้าวหน้า เมื่อเร็ว ๆ นี้ สภาผู้แทนราษฎรแห่งสหราชอาณาจักรได้นำวิธีการลงคะแนนแบบมอชันขึ้นมาใช้หากมีการลาเพื่อเลี้ยงบุตร

- ประเด็นความรุนแรงในเมือง ซึ่งเป็นประเด็นหลักในการอภิปรายที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในกระบวนการทางการเมืองมาเป็นระยะเวลาหลายปี ตามข้อมูลของสหภาพรัฐสภาจากเอกสารเผยแพร่ในปี ๒๕๕๙ เรื่อง การเหยียดเพศ การล่วงละเมิดทางเพศ และการใช้ความรุนแรงต่อสมาชิกรัฐสภาสตรี โดยร้อยละ ๔๔.๔ ของสมาชิกรัฐสภาสตรีที่ได้ตอบการสำรวจว่า พวกเขาถูกข่มขู่คุกคามชีวิต ข่มขืน ถูกใช้กำลังทุบตี ประทุษร้าย หรือถูกลักพาตัว ในช่วงระหว่างการดำรงตำแหน่งสมาชิกรัฐสภา การใช้ความรุนแรงและวิธีการที่เป็นอันตรายทำให้สตรีไม่กล้ามีปากเสียง ขัดขวางการทำงานที่ผู้แทน และทำให้การมีส่วนร่วมของผู้หญิงมีอุปสรรค แม้ว่าสถาบันและกฎหมายต่างก็รับประกันถึงความเท่าเทียมนั้น ความรุนแรงมีผลป้องกันปราชญ์ให้เกิดขึ้นอีกในอนาคตและยังกีดกันซึ่งความพยายามในการหาผู้หญิงมาลงรับสมัครเลือกตั้ง ในการที่จะจัดการต่อปัญหาดังกล่าวนี้ หลายประเทศเริ่มใช้กฎหมายและนโยบายต่าง ๆ เพื่อจัดการใช้ความรุนแรงในทางการเมืองต่อผู้หญิงในทุกรูปแบบ เม็กซิโกเป็นตัวอย่างที่เกิดขึ้นล่าสุด รัฐสภาและพรรคการเมืองควรมีนโยบายต่าง ๆ มาใช้เพื่อจัดการล่วงละเมิดทางเพศ ทั้งนี้ รวมถึงกลไกการร้องเรียนที่เกิดประสิทธิผลและการกำหนดโทษกับผู้กระทำความผิด นักการเมืองทั้งชายและหญิงจะต้องสมัครสมานสามัคคีในการใช้ความพยายามของตนเพื่อกำหนดและส่งเสริมวัฒนธรรมของสถาบันที่จะสร้างสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่มีความปลอดภัยและมั่นคงสำหรับทุกคน ในปี ๒๕๖๒ สหภาพรัฐสภาได้เผยแพร่เอกสารแนวทางสำหรับรัฐสภาถึงวิธีการแก้ปัญหา ดังกล่าวนี

การทำให้เป็นกระแสหลักและสื่อโซเชียลมีเดีย : การคุ้มครองหรือโอกาส

- การศึกษาวิจัยการรายงานข่าวของสื่อมวลชนในเรื่องนักการเมืองและผู้สมัครหญิงแสดงให้เห็นว่า การที่ผู้หญิงไม่ออกสื่อหรือออกสื่อบ่อยครั้งส่งผลกระทบต่อความมุ่งมั่นปราศรัยและการประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งของผู้หญิง รัฐสภาอาจช่วยให้แนวโน้มนี้หมดลงโดยการบัญญัติกฎหมายที่กระตุ้นหรือส่งเสริมการปฏิบัติในเชิงบวกต่อผู้หญิงทางสื่อและส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศในภาครัฐ รัฐสภายังอาจริเริ่มการรณรงค์ทางสื่อในเชิงการให้ความรู้ที่จะขจัดความคิดแบบเก่า ๆ เกี่ยวกับเพศ รวมทั้งนำกฎเกณฑ์ที่กำหนดให้พรรคการเมืองต้องให้ความมั่นใจถึงความเท่าเทียมทางเพศในการแพร่ภาพกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อมาใช้ด้วย

- เมื่อมีเรื่องของอคติทางเพศเกิดขึ้นในสื่อสังคมออนไลน์อาจเป็นหนทางช่วยทำให้การแข่งขันมีความเป็นธรรมมากขึ้นเพื่อให้ผู้หญิงประสบความสำเร็จในการเลือกตั้ง การรณรงค์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์นั้นมีค่าใช้จ่ายถูกกว่าการรณรงค์ในรูปแบบเดิม ๆ มากทีเดียว อีกทั้งผู้สมัครยังสามารถพูดคุยกับประชาชนได้โดยตรง กระนั้นก็ตาม ในอีกด้านหนึ่งกลับเป็นการเปิดช่องให้นักการเมืองหรือผู้สมัครหญิงถูกคุกคามโดยรูปแบบความรุนแรงแบบใหม่ ๆ เช่นกัน กฎเกณฑ์ข้อบังคับที่เข้มงวดและกรอบการดำเนินงานทางกฎหมายที่กำหนดให้แพลตฟอร์ม

ของสื่อสังคมออนไลน์สามารถติดตามและจัดการละเมิดออนไลน์ต่อผู้หญิงจึงเป็นสิ่งจำเป็น คำพูดในลักษณะเหยียดหยามทางเพศทำให้ผู้หญิงไม่ยอมเข้ามาเล่นการเมืองและส่งผลกระทบต่อประชาธิปไตยด้วย เช่นเดียวกัน ผู้สมัครที่เป็นผู้หญิงที่ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์ให้ปลอดภัยดูเหมือนจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้งและไม่ทำให้ตัวเองมีความเสี่ยงในสื่อสังคมออนไลน์มาก

เดิมพันทางการเมืองแบบใหม่ ผู้หญิงรุ่นใหม่

- เมื่อนักการเมืองและประชาชนทั่วไปรับรู้ถึงผลกระทบของวิกฤตทางสภาพภูมิอากาศ สมาชิกวุฒิสภาสตรีจึงมีบทบาทพิเศษที่จะดำเนินการ ด้วยการศึกษาวิจัยที่ค้นพบว่า ผู้แทนปวงชนในรัฐสภาที่เป็นสตรีเพศจะทำให้ประเทศต่าง ๆ ให้การรับรองนโยบายด้านสภาพภูมิอากาศที่เข้มงวด อาจจะมีพื้นที่ใหม่สำหรับผู้หญิงในการที่จะเป็นผู้เปลี่ยนแปลงได้ เหตุฉุกเฉินทางด้านสภาพภูมิอากาศจะพิสูจน์ถึงแรงจูงใจให้ผู้หญิงรุ่นใหม่เข้ามาสู่เส้นทางทางการเมือง

- ผู้หญิงวัยสาวเข้ามาเป็นผู้แทนในจำนวนที่น้อยมากในทุกกลุ่มอายุและกลุ่มมิติทางเพศในรัฐสภา สัดส่วนของสมาชิกวุฒิสภายุวชนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในบรรดาสมาชิกผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ผู้หญิงที่อายุน้อยกว่า ๔๐ ปี มีเพียงร้อยละ ๕ ของที่นั่งทั้งหมดในรัฐสภา รัฐสภาและพรรคการเมืองสามารถเล่นบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมในทางการเมืองของผู้หญิงวัยสาว ยกตัวอย่างเช่น โดยการสนับสนุนโครงการให้อำนาจเฉพาะ หรือโดยการทำให้ผู้หญิงวัยสาวสามารถเข้าถึงตำแหน่งผู้นำและการให้การอบรม รวมถึงการติดตามโอกาสต่าง ๆ การใช้ระบบโควตายุวชนที่กำกับด้วยบทบัญญัติเรื่องความเท่าเทียมระหว่างหญิงชายจะต้องใช้เวลายาวนานในการปรับปรุงความสมดุลในเรื่องอายุ/เพศในทางการเมืองให้ดีขึ้น

- ในโครงการรณรงค์ #MeToo (หรือการติดแฮชแท็กในสื่อสังคมออนไลน์ที่แสดงพลังต่อต้านการคุกคามทางเพศ) และการตอบสนองต่อการลิดรอนสิทธิต่าง ๆ ของผู้หญิงที่ยากยิ่งกว่าจะได้มา การขับเคลื่อนสตรีรุ่นใหม่อาจสร้างผลในเชิงการเปลี่ยนแปลงต่อการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในทางการเมือง ดังนั้นจึงต้องมีการปกป้องสิทธิที่มีอยู่และการบรรลุสิทธิใหม่ ๆ อย่างไรก็ดี พันธมิตรของผู้หญิง เช่น ผู้ชายและเด็กชายก็มีส่วนช่วยในการผลักดันวาระต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสตรี จึงถือเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการทำให้บรรลุความก้าวหน้าด้วย แต่การเคลื่อนไหวดังกล่าวจะสามารถปรับเปลี่ยนภูมิทัศน์ทางการเมืองได้สำเร็จ ต่อเมื่อพวกเขาได้รับการสนับสนุนและมีทรัพยากรที่เพียงพอ

- ความต้องการที่จะเห็นการเมืองประเภทใหม่ที่มีมากขึ้นนั้นควรจะเปิดโอกาสให้กับคนรุ่นหนุ่มสาวและกลุ่มคนที่มีภูมิหลังที่หลากหลายได้เข้าสู่เส้นทางทางการเมือง รัฐบาลจะสามารถผลักดันนโยบายที่สร้างความเท่าเทียมระหว่างเพศและความยุติธรรมทางสังคมได้ก็ต่อเมื่อ ผู้ที่ถูกทิ้งไว้เบื้องหลังมีสิทธิมีเสียงที่เท่าเทียมกัน ความเท่าเทียมระหว่างเพศและความหลากหลายในการเป็นผู้แทน ทั้งอายุและความหลากหลายทางชาติพันธุ์ จะช่วยให้การตัดสินใจดีขึ้นและมีศักยภาพในการสร้างความเชื่อมั่นในประชาธิปไตยและสถาบันต่าง ๆ ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

แปลและเรียบเรียงโดย

นางสาวนิรนนท์ สังข์โต นักวิเทศสัมพันธ์เชี่ยวชาญ

นางสาวพิมพ์ภา ไชยหาญ นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ

กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ